

være bindende. Vi have, som sagt, været beredvillige til at gøre Indrømmelser, men enhver som helst Indrømmelse fra vor Side — og jeg haaber, det skal erkendes, at vi have strakt os meget vidt — er bleven fuldstændig afvist af Flertallet i denne Sal, som har holdt paa Afstemning af de 366 Kolonialraadsvælgere, godt 1 pCt. af Øernes Befolkning. Ja, jeg hører nok, at den ærede Ordfører i Dag gentager, hvad han har sagt 4—5 Gange i Fællesudvalget, at han har Oplysninger fra en Mand, hvis Navn han ikke vil nævne, om, at der er flere end 366, men disse Oplysninger tager jeg ikke noget som helst Hensyn til, jeg holder mig til Oplysningerne fra det statistiske Bureau, til hvad der er officielt fremkommet. Nu har Mindretallet i Fællesudvalget vel udtalt, at det kunde gaa nedad med Grænsen, at det ikke strengt vilde holde paa denne ene Procent. Men en saaledes udvidet Afstemning vilde ogsaa være en Karikatur af en Afstemning, den vil ikke have noget med en virkelig Folkeafstemning at gøre, dette er selvindlysende, og den ærede Ordfører indrømmede det ogsaa sidst, og han føjede til, det var heller ingen Afstemning, man ønskede, det var kun et Raad, en Vejledning. Fællesudvalgets Mindretal har altsaa tilbudt at gaa noget ned med Grænsen, ned til dem, der have en aarlig Indtægt af 1200 Kr. eller en fast Grundejendom, hvis Lejesum er 50 vestindiske Dalere eller henimod 200 Kr., og Ordføreren mente, at dette vilde forøge Vælgernes Antal ganske betydeligt. At det vil forøge deres Antal en Del, er selvfølgelig, men derpaa skal jeg ikke komme ind, saa meget mindre som de Tal, den ærede Ordfører har, ikke stamme fra officiel Kilde, hvorfor jeg ikke kan tillægge dem nogen videre Betydning. Flertallet i denne Sal krævede dernæst, at Rigsdagen ikke skulde tage en endelig Beslutning, før der foreligger en saadan Afstemning. Vi skulle udskyde Beslutningen, indtil en saadan har fundet Sted, og kun være bundne, hvis der er $\frac{3}{4}$ Majoritet for Salget. Det hedder i Forslaget, at naar Rigsdagen finder, at dette er Tilfældet — Rigsdagen skal altsaa ogsaa skønne over, om der er $\frac{3}{4}$ Majoritet — vil den godkende Traktaten, men hvis der ikke er $\frac{3}{4}$, hvad saa? Der var endvidere en Bestemmelse i det Forslag, der fremsattes af Fællesudvalgets Mindretal, som den ærede Ordførers Meningsfæller omtalte stærkt i Fællesudvalget, men som man dog har ladet falde her i Indstillingen. Den gik ud paa, at

Afstemningen skulde ledes af en uinteresseret Mand. Det er nu vanskeligt at finde en dansk Mand til at lede Afstemningen, som er uinteresseret. Jeg gad vidst, om der overhovedet findes nogen dansk Mand enten her eller paa Øerne, der er uinteresseret, eller for hvem Afstemningen er ligegyldig. Denne Bestemmelse lod man da ogsaa falde. Jeg maa endnu gøre en Indsigelse mod Flertallets Udtalelse om, hvem der er økonomisk interesseret i Spørgsmaalet. Hvad vil det sige? Er den, der har 1200 Kr. i Indtægt, økonomisk interesseret, medens den, der har mindre, ikke er det? Det kan være, at den, der har mindre i Indtægt, er langt stærkere interesseret i, at det gaar Øerne vel, end den, der lever i Overflod. Den, der skal kæmpe for Udkøbet, er i ganske særlig Grad økonomisk interesseret. Jeg tror dog ikke, det er værdt at drage noget Skel mellem dem, der ere økonomisk interesserede, og dem, der ikke ere det.

Jeg skal slutte med at anbefale, at man tager alvorligt Hensyn til, hvad mellem 90 og 100 pCt. af Danmarks Befolkning inderligt ønske. Jeg siger aldeles ikke for meget, naar jeg siger mellem 90 og 100 pCt. Jeg turde, Sandheden tro, gaa tæt op til 100 pCt., dog det vil jeg ikke gøre. Jeg anbefaler, at man tager Hensyn til, hvad en saa stor Del af det danske Folk alvorligt ønsker, ikke blot fordi det vil være en Lykke for Danmark at blive fri for en Opgave, som vi ikke magte, og som ikke har været os til Ære, men ogsaa i Særdeleshed, fordi det vil være en Lykke for Øerne at faa Toldfrihed for deres Produkter, hvilket betyder en forøget Indtægt af mellem 1 og 2 Millioner, i borgerlig Henseende at blive bedre stilled end nu, hvilket de ville blive ved at komme ind under de forenede Staters humane og frisindede Lovgivning. Der er dernæst ogsaa Hensynet til den fremmede Magt, med hvem vi have afsluttet Traktaten. Det forekommer mig, at vi skyldte den at vedtage Traktaten. Det er blevet sagt os i de forskellige Meddelelser — saa meget maa jeg nok sige her — at naar Traktaten først var underskrevet og godkendt af det amerikanske Senat, vilde Rigsdagen vanskelig kunne undslaa sig for dens Godkendelse. Og jeg har forstaaet denne Udtalelse, jeg erkender dens Berettigelse. Jeg kan ikke skønne, at det er i Overensstemmelse med, hvad vi skyldte denne fremmede Magt, at vi først forhandle med den i mange Aar, og saa, naar Traktaten er afsluttet, trække